

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/131/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7709210511
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7709210511.18

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu: A. B. C., so sídlom Levočská 2, Prešov, správca konkurznej podstaty úpadcu D. E. F., bytom G. XXX, G. H. I., zastúpeného JUDr. Miroslavom Verebom, advokátom so sídlom Hrnčiarska 3, Košice, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Račianska 71, Bratislava, v konaní o náhradu škody

rozhodol:

Zrušuje uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/131/2009 – 809 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 31.10.2023.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby mu žalovaná zaplatila náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím ministra spravodlivosti SR zo dňa 29.01.2004, ktorým bol pôvodnej žalobkyni dočasne pozastavený výkon exekútorského úradu a to v sume 353 444,- eur a náhradu trov konania. Tunajší súd medzitýmnym rozsudkom zo dňa 29.11.2011, č. k. 4C/131/2009 - 371 v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.12.2011, č. k. 4C/131/2009 - 385 rozhodol, že rozhodnutie ministra spravodlivosti SR zo dňa 29.01.2004 o dočasnom pozastavení výkonu exekútorského úradu úpadkyni nie je nezákonným rozhodnutím a postup ministra spravodlivosti nie je nesprávnym úradným postupom spôsobilým privodiť úpadkyni vznik škody. Po zrušení medzitýmneho rozsudku Krajským súdom v Košiciach súd prvej inštancie rozhodol vo veci čiastočným rozsudkom č. k. 4C/131/2009 - 438 zo dňa 10.04.2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 4C/131/2009 - 677 zo dňa 27.02.2020, v ktorom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 53 284,05 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že o zvyšku nároku (ušlom zisku a úroku z omeškania) a o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí. Žalovaná proti predmetným rozhodnutiam podala v plnom rozsahu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 9Co/103/2020 - 637 zo dňa 14.07.2021 tak, že potvrdil čiastočný rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom a nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením č. k. 4Cdo/274/2021 - 741 zo dňa 28.2.2023 tak, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Co/103/2020 - 637 zo dňa 14.07.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 9Co/78/2023 - 753 zo dňa 20.09.2023, ktorým zmenil čiastočný rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.10.2023.

2. Vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 31.10.2023 rozhodol o výške trov konania, a to tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania z dôvodu, že jej v odvolacom a dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, s tým, že odvolací súd nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná sťažnosť dôvodiac, že ak vyšší súdny rozhodol výrokom, ktorým náhradu trov konania žalovanej nepriznal, v skutočnosti nerozhodoval o výške náhrady, ale

o nároku na náhradu ako takom, a preto je tento výrok v priamom rozpore s výrokom II. rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/76/2023-753 zo dňa 20.9.2023. Nesúhlasila ani s konštatovaním súdu prvej inštancie v uznesení, že žalovanej nebola v konečnom rozhodnutí priznaná náhrada trov prvoinštančného konania a tento nedostatok bolo potrebné napraviť doplniacim rozsudkom argumentujúc, že trovy konania nie sú predmetom konania, a preto nie je možné sa domáhať doplnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Záverom mala za to, že ak rozsudkom odvolacieho súdu došlo k zamietnutiu žaloby, nedošlo tým k zrušeniu uvedeného výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Žiadala, aby súd napadnuté uznesenie súd zrušil a rozhodol o nároku žalovanej na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100% a následne priznal žalovanej trovy predstavujúce náhradu skutočne vynaložených cestovných nákladov vo výške 302,45 eur a výšku náhrady trov odvolacieho a dovolacieho konania určil na 0,- eur.

4. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

5. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

6. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

7. Podľa § 250 ods. 1, 2 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. Po oboznámení sa s dôvodmi sťažnosti žalovanej dospel súd k záveru, že sťažnosť bola podaná v zákonnej lehote, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná. Vyššie uvedené dôvody podanej sťažnosti posúdil súd prvej inštancie so záverom, že tieto sú dôvodné. Preto o sťažnosti voči rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté o výške trov odvolacieho a dovolacieho konania, súd rozhodol v zmysle § 250 ods. 2 CSP tak, že zrušil uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom č.k. 4C/131/2009-809 zo dňa 31.10.2023 pretože mal za to, že predmetné uznesenie bolo vydané predčasne, keďže vo veci ešte nebolo rozhodnuté konečným rozsudkom. Následne po právoplatnom skončení veci bude vydané nové uznesenie o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).